

Nové přírůstky v knihovně Institutu Martinů

Autograf *Tři fragmenty* z Julietty byl nalezen ve vydavatelství DILIA v Praze. Naskenovaná skladba je nyní k dispozici všem badatelům v knihovně institutu.

Foto – dar

Pan Kristian Suda věnoval do knihovny institutu fotografii Bohuslava Martinů, která nese věnování paní Daně Laichterové-Görnerové. V roce 1932 byl Martinů na svatbě jejich rodičů v Paříži, druhým svědkem byl Miloš Šafránek. Oba rodiče se s Martinů dobře znali. Pan Prokop Laichter i jeho žena, paní Jičínská, byli výtvarnými umělci.

Krajky inspirované hudbou Martinů

Naše přední česká výtvarnice – krajkářka Milča Eremiášová věnovala Institutu Martinů knihu reprodukcí svých krajek. Ve svém díle se inspirovala i hudbou, u Bohuslava Martinů to byla hlavně vokální tvorba: *Otvírání studánek*, *Romance z pampelišek* a *Legenda z dýmu bramborové natě*.

18. kongres Mezinárodní muzikologické společnosti v Curychu

Aleš Březina

Mezinárodní muzikologická společnost vznikla v roce 1927 v Basileji. Mezi 10.–15. červencem 2007 se v Curychu konal její v pořadí již osmnáctý kongres, pořádaný Institutem pro hudební vědu curyšské univerzity v čele s Hans-Joachimem Hinrichsenem a Laurenzem Lüttekenem. Ti hned ve svém úvodním slově upozornili na dvě aktuální významná jubilea svého institutu, kterými bylo 80. výročí jeho založení v roce 1927 a 50. výročí od emeritování jednoho z jeho nejznámějších ordinářů, skladatele Paula Hindemitha v roce 1957. Měl jsem možnost tento kongres navštívit a představit na něm projekt Souborného kritického vydání děl Bohuslava Martinů.

Akce tohoto typu nabízejí muzikologovi jeden z těch vzácných okamžiků, kdy má pocit, že jeho obor je velký a významný. Z celého světa přijelo několik set přednášejících, takže přednášky probíhaly paralelně, občas jich bylo až 16 současně. Naštěstí ale návštěvníků přišlo ještě mnohem více a jejich zájmy byly natolik rozmanité, že si jen málokterý referent mohl stěžovat na nedostatek posluchačů.

Patronát nad tímto kolosálním projektem převzali vedle rektora curyšské univerzity Hanse Wedera také další významné osobnosti nejen ze světa hudební vědy (např. Ludwig Finscher, Peter Gülke a všem milovníkům hudby B. Martinů dobře známý dirigent Christopher Hogwood), ale také z nejvyšších politických kruhů (např. ministr vnitra Pascal Couchepin, curyšský starosta Elmar Ledergerber a předsedkyně vlády kantonu Curych). Každý den byl zahájen klíčovou přednáškou nějaké významné osobnosti přesahující výrazně hranice svého oboru. Měl jsem možnost slyšet jen některé z nich, zaujala mne zejména přednáška Ludwiga Finschera s názvem „Was heisst und zu welchem Ende studiert man musikalische Gattungsgeschichte?“ Poté už se rozběhla Symposia & Free Paper Groups, která byla rozdělena do následujících skupin:

I. From Antiquity to Renaissance [Od starověku po renesanci], II. 17th & 18th Centuries [17. a 18. století], III. 19th Century [19. století], IV. 20th Century till Today [20. století až po současnost], V. Genres & National Traditions [Žánry a národní tradice], VI. Theory & Methods [Teorie a metody] a VII. Interdisciplinary Perspectives [Interdisciplinární perspektivy]. Souborná vydání měla své místo v sekci „Institutes, Societies & Research Projects“ [Ústavy, společnosti a výzkumné projekty] a kromě mne na nich své projekt představili např. Jarmila Gabrielová (New Dvořák Complete Works Edition), Daniela Philippi (Gluck Complete Edition), Peter Jost (Richard Wagner Gesamtausgabe), Susanne Schaal-Gotthard (Institut Paula Hindemitha Frankfurt), Michael Kube (New Schubert Edition) a Ludwig Finscher (Tríosonata. Catalogue raisonnée). Posledně jmenovaný právě se rozvíjející projekt je financován z peněz, které dostal Ludwig Finscher jako historicky první muzikolog spolu s vyznamenáním pod podmínkou, že je věnuje na nějaký badatelský projekt.

Z ostatních tématických okruhů mne zaujaly zejména rozsáhlá a publikem velmi oblíbená podsekcce „Wagner a Curych“ a neméně atraktivní podsekcce „Implicit musical poetic in the operas of Paul Hindemith in the music historical context“.

Kongres byl doplněn řadou koncertů, prohlídek hudebně historických památek Curychu a ostatních švýcarských měst, návštěvami významných institucí jako např. basilejské Nadace Paula Sachera, tamního muzea hudebních nástrojů a Scholy cantorum, výstavou Souborná kritická vydání a řadou výstav jednotlivých hudebních nakladatelství. V jeho rámci se uskutečnila též oslava dokončení nového revidovaného vydání encyklopedie „Musik in Geschichte und Gegenwart“ v nakladatelství Bärenreiter. Leonhard Scheuch při této příležitosti připomněl další dva rozsáhlé projekty svého nakladatelství, které se blíží svému

dokončení. Jsou jimi souborná kritická vydání děl J. S. Bacha a W. A. Mozarta. Na jejich místo nastupují podle slov pana Scheucha dva nové projekty, a sice New Dvořák Complete Works Edition a Bohuslav Martinů Complete Edition. Slavnostní akce byla symbolicky zakončena švýcarskou premiérou *Smyčcového tria č. 1* od Bohuslava Martinů v podání členů mladého německého souboru casalQUARTETT.

Článek převzat s laskavým svolením Institutu Bohuslava Martinů z Bohuslav Martinů Newsletter 3/2007, str. 18

Dny Bohuslava Martinů 2007

Jana Tománková

V roce 1975 vznikla při Českém hudebním fondu Nadace Bohuslava Martinů v Praze (dále jen NBM), instituce pečující o odkaz B. Martinů. Do politického převratu v listopadu 1989 užívala svých možností omezeně, s nástupem nového společenského zřízení však došlo k velkému rozmachu jejích činností a poté transformací NBM na samostatný právní subjekt ustanovením nové správní rady v čele s Viktorem Kalabisem (1991). První ročník Festivalu Bohuslava Martinů v roce 1995 znamenal spolu se založením Studijního centra (dnes Institut Bohuslava Martinů, o.p.s.) jeden z dosavadních vrcholů činnosti NBM.

Festival Bohuslava Martinů (od roku 2005 Dny Bohuslava Martinů) je neodmyslitelnou součástí pražského prosincového kulturního dění. Hlavní důvod vzniku tohoto festivalu byl zřejmý: soustavně seznamovat publikum s autorovými díly, předvést B. Martinů jako autora velmi široké škály kompozic. Cíl festivalu spočívá rovněž v zařazení děl Martinů na běžný koncertní repertoár. Zpočátku byl program festivalu zaměřen výhradně na tvorbu B. Martinů, postupně však sílila myšlenka díla B. Martinů naopak postavit vedle tvorby českých i světových skladatelských osobností a prokázat tak jejich kvalitu a osobitost. Od druhého ročníku se součástí festivalu stala interpretační soutěž pro klavír, housle s violoncellem a smyčcové nástroje.

V prosinci 2007 proběhl již třináctý ročník tohoto festivalu. Jeho zahájení (dne 3. 12. v sále Martinů, HAMU) patřilo dle tradice laureátům soutěže NBM, tentokrát v oboru klavír. Porota měla velmi těžkou úlohu, protože se do soutěže přihlásila řada výjimečných talentů. V této neobvyklé situaci se porotci shodli na udělení dvou prvních cen (Martin Levický a Ladislav Doležel) a dvou třetích cen (Andrea Vavrušová a Eva Procházková), druhá cena nebyla udělena. Zřejmě nejvýrazněji na sebe upozornil Ladislav Doležel interpretací skladby *Fantaisie et Toccata* Bohuslava Martinů. Kromě ceny za nejlepší interpretaci díla B. Martinů si za svůj výkon vysloužil možnost vystoupit na festivalu Pražské jaro 2009.